STUDIJŲ KOKYBĖS VERTINIMO CENTRO DIREKTORIAUS
Į S A K Y M A S

DĖL IŠSILAVINIMO IR KVALIFIKACIJŲ, SUSIJUSIŲ SU AUKŠTUOJU MOKSLU IR ĮGYTŲ PAGAL UŽSIENIO VALSTYBIŲ IR TARPTAUTINIŲ ORGANIZACIJŲ ŠVIETIMO PROGRAMAS, VERTINIMO METODIKOS PATVIRTINIMO

2012 m. gegužės 28 d. Nr. V-48
Vilnius

Vadovaudamasis Išsilavinimo ir kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu ir įgytų pagal užsienio valstybių ir tarptautinių organizacijų švietimo programas, pripažinimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. vasario 29 d. nutarimu Nr. 212 (Žin., 2012, Nr. 29-1290), 11 punktu,

t v i r t i n u Išsilavinimo ir kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu ir įgytų pagal užsienio valstybių ir tarptautinių organizacijų švietimo programas, vertinimo metodiką (pridedama).

DIREKTORIUS ARTŪRAS GREBLIAUSKAS

PATVIRTINTA
Studijų kokybės vertinimo centro direktoriaus
2012 m. gegužės 28 d. įsakymu Nr. V-48

IŠSILAVINIMO IR KVALIFIKACIJŲ, SUSIJUSIŲ SU AUKŠTUOJU MOKSLU IR ĮGYTŲ PAGAL UŽSIENIO VALSTYBIŲ IR TARPTAUTINIŲ ORGANIZACIJŲ ŠVIETIMO PROGRAMAS, VERTINIMO METODIKA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Išsilavinimo ir kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu ir įgytų pagal užsienio valstybių ir tarptautinių organizacijų švietimo programas, vertinimo metodika (toliau – Metodika) reglamentuoja išsilavinimo ir kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu ir įgytų pagal užsienio valstybių ir tarptautinių organizacijų švietimo programas (toliau – kvalifikacijos), vertės ir lygmens kvalifikacijos kilmės šalyje nustatymą ir kvalifikacijos bendrųjų ir specialiųjų reikalavimų lyginimą su atitinkamais reikalavimais, nustatytais Lietuvos Respublikoje.

2. Metodika parengta vadovaujantis Europos Tarybos ir UNESCO kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu, pripažinimo Europos regiono valstybėse konvencija (Žin., 1998, Nr. 110-3025) (toliau – Lisabonos pripažinimo konvencija), ratifikuota Lietuvos Respublikos 1998 m. spalio 15 d. įstatymu Dėl Europos Tarybos ir UNESCO kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu, pripažinimo Europos regiono valstybėse konvencijos ratifikavimo (Žin., 1998, Nr. 110-3022), Išsilavinimo ir kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu ir įgytų pagal užsienio valstybių ir tarptautinių organizacijų švietimo programas, pripažinimo tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. vasario 29 d. nutarimu Nr. 212 (Žin., 2012, Nr. 29-1290) (toliau – Aprašas), Lisabonos pripažinimo konvencijai taikyti ir įgyvendinti skirtais Lisabonos pripažinimo konvencijos komiteto, ENIC/NARIC tinklo, Europos Tarybos ar kitų kompetentingų institucijų priimtų dokumentų nuostatomis.

3. Metodiką, vadovaujantis Aprašu, taiko Studijų kokybės vertinimo centras (toliau – Centras) ir teisę vykdyti kvalifikacijų akademinį pripažinimą turinčios Lietuvos Respublikos aukštosios mokyklos (toliau – įgaliotosios aukštosios mokyklos).

4. Metodika siekiama, kad, akademinį pripažinimą atliekant kelioms institucijoms, jos taikytų vienodus kvalifikacijų vertinimo principus bei kriterijus, būtų užtikrinamos aiškios procedūros, sprendimų nuoseklumas bei kvalifikacijų akademinį pripažinimą vykdančių institucijų bendradarbiavimas.

5. Metodikos 3 punkte nurodytoms institucijoms rekomenduojama, vadovaujantis Aprašu ir Metodika, pasirengti ir pasitvirtinti kvalifikacijų vertinimo taisykles, detaliau apibrėžiančias vertinimo procedūrą bei kriterijus.

6. Metodika susistemina pamatines Metodikos 2 punkte minimuose teisės aktuose įtvirtintas kvalifikacijų vertinimo nuostatas bei principus, taip pat susistemina geriausią kvalifikacijų vertinimo praktiką, kuria turi būti remiamasi. Metodikoje vartojamos sąvokos atitinka sąvokas, vartojamas Lisabonos pripažinimo konvencijoje ir Apraše.

II. KVALIFIKACIJŲ VERTINIMO BENDRIEJI PRINCIPAI

7. Vertinant kvalifikacijas negali būti diskriminuojama dėl lyties, rasės, kalbos, religijos, politinių įsitikinimų, tautinės, etninės ar socialinės kilmės, ar kitų, su akademine kvalifikacijos esme nesusijusių, priežasčių.

8. Numatant kvalifikacijų vertinimo procedūrą, reikalavimus pareiškėjo teikiamiems dokumentams bei vertinimo kriterijus, reikėtų atsižvelgti į švietimo tradicijų ir sistemų pasaulyje įvairovę.

9. Vertinimo procedūra ir kriterijai turi būti skaidrūs, aiškūs, nuosekliai taikomi ir patikimi. Informacija apie juos turi būti skelbiama viešai.

10. Vertinimo procedūra bei reikalavimai pareiškėjo teikiamiems dokumentams turėtų būti periodiškai peržiūrimi ir pagal poreikį tobulinami.

11. Atliekant kvalifikacijų akademinį pripažinimą kvalifikacijos turėtojui turi būti suteikiamos tokios pačios teisės kaip ir kilmės šalyje, nebent nustatyti esminiai skirtumai. Sprendimai dėl akademinio pripažinimo turi būti pagrįsti.

12. Individualios kvalifikacijos vertinimo metu atsižvelgiama į panašių kvalifikacijų vertinimo praktiką tuo užtikrinant kvalifikacijų vertinimo praktikos nuoseklumą. Praktika sisteminama ir kaupiama, ir į ją atsižvelgiama priimant sprendimus dėl kvalifikacijų akademinio pripažinimo. Bet kurie kvalifikacijų vertinimo ir pripažinimo praktikos esminiai pasikeitimai turi būti pagrįsti.

III. INFORMACIJA VERTINIMUI

I. UŽ INFORMACIJOS TEIKIMĄ IR (AR) GAVIMĄ ATSAKINGI SUBJEKTAI

13. Informacija apie įgytą kvalifikaciją, baigtą studijų programą, kvalifikaciją suteikusią instituciją ir kilmės šalies švietimo sistemą reikalinga sprendimų dėl kvalifikacijų akademinio pripažinimo priėmimui.

14. Turima informacija turi būti pakankama, t. y. įgalinti atlikti visus vertinimo etapus.

15. Už reikiamos informacijos teikimą ir (ar) gavimą yra atsakingi:

15.1. pareiškėjas, teikiantis Aprašo 29 punkte nurodytus pagrindinius bei, akademinį pripažinimą vykdančiai institucijai pareikalavus, papildomus dokumentus, reikalingus kvalifikacijai objektyviai įvertinti;

15.2. akademinį pripažinimą vykdanti institucija, kuri pati renka ir (ar) sistemina vertinimui reikalingą informaciją, gautų išsilavinimo dokumentų pavyzdžius, ankstesnius pripažinimo sprendimus ir pan.

16. Centras papildomai, atlikdamas Lietuvos ENIC/NARIC funkcijas, renka bei teikia turimą informaciją apie užsienio šalių švietimo sistemas, konsultuoja aukštąsias mokyklas ir teikia rekomendacijas dėl vertinimo.

II. PAREIŠKĖJŲ TEIKIAMI DOKUMENTAI

17. Kaip numatyta Metodikos 15.1 punkte, kvalifikacijos vertinimui pareiškėjas teikia Aprašo 29 punkte nurodytus pagrindinius bei papildomus dokumentus. Informacija pareiškėjams apie teikiamus dokumentus turėtų būti aiški ir skelbiama viešai. Jei įmanoma, tokia informacija turėtų būti pritaikyta konkrečių kvalifikacijų turėtojams, t. y. įvardyti konkrečių teikiamų dokumentų pavadinimus.

18. Pareiškėjo teikiami dokumentai turi būti oficialūs, t. y. išduoti kompetentingų ir įgaliotųjų institucijų ir (ar) asmenų.

19. Pareiškėjas turėtų teikti dokumentų originalus arba nustatyta tvarka patvirtintas jų kopijas. Elektroniniai išsilavinimą liudijantys dokumentai (pvz., elektroninė akademinė pažyma) gali būti priimami tik tais atvejais, kai tokie dokumentai pasirašyti elektroniniu parašu.

20. Jei įmanoma, akademinį pripažinimą vykdanti institucija turėtų nagrinėti išsilavinimo dokumentus jų originalo kalba. Jei tokios galimybės nėra, pareiškėjo turėtų būti prašoma pateikti oficialų dokumentų vertimą į tą kalbą, kurią nurodo pripažinimą vykdanti institucija. Vis dėlto pirminiu informacijos šaltiniu sprendimui dėl akademinio pripažinimo turėtų būti išsilavinimo dokumentai originalo kalba (įgalinantys greičiau ir tiksliau nustatyti kvalifikacijos vietą ir lygį jos kilmės šalyje bei kt.).

21. Kaip numatyta Aprašo 29.6 punkte kvalifikacijų akademinį pripažinimą vykdanti

institucija gali prašyti pareiškėjo pateikti papildomus dokumentus, jei jie reikalingi užsienio kvalifikacijos vertinimui. Rekomenduojama, kad būtų prašoma pateikti ankstesnį išsilavinimą liudijančius dokumentus, ypatingai tais atvejais, kai atliekamas antrosios studijų pakopos kvalifikacijų vertinimas. Kiti papildomi dokumentai galėtų būti baigtos programos aprašas, rašytas baigiamasis darbas, informacija apie studijų formą ir pan. Pareiškėjas apie papildomų dokumentų pateikimo būtinumą turėtų būti informuojamas raštu.

22. Formuluojant reikalavimus dokumentams ir jų pateikimui, turėtų būti atsižvelgiama į švietimo sistemų skirtumus ir (ar) ypatingas aplinkybes (pavyzdžiui, pabėgėlių atveju), nekeliant reikalavimų, kurių neįmanoma įvykdyti.

23. Akademinį pripažinimą vykdanti institucija kiek įmanoma turėtų užtikrinti, kad sprendimas dėl akademinio pripažinimo būtų priimamas tik autentiškų dokumentų pagrindu. Turint informaciją, kad pateikti įgytą kvalifikaciją liudijantys dokumentai buvo suklastoti, vertinimas nutraukiamas, o pareiškėjas apie tai informuojamas raštu.

24. Sprendimas dėl užsienio kvalifikacijos akademinio pripažinimo negali būti priimamas dokumentų, liudijančių apie baigtą mokymosi programos dalį, ar dokumentų, liudijančių tik dalies baigimo reikalavimų išpildymą, pagrindu.

III. REIKALAVIMAI PRIPAŽINIMĄ VYKDANČIŲ INSTITUCIJŲ RENKAMAI INFORMACIJAI

25. Nors, vadovaujantis Aprašo 8 punktu, atsakomybė už tikros, teisingos ir aiškios informacijos teikimą pirmiausia tenka pareiškėjui, dalis informacijos (kaip numatyta Metodikos 15.2 punkte), pavyzdžiui, kvalifikaciją suteikusios institucijos statusas, užsienio šalies švietimo sistema ir pan., gali būti renkama ir sisteminama akademinį pripažinimą vykdančios institucijos.

26. Akademinį pripažinimą vykdanti institucija turėtų remtis patikima (teikiama kompetentingų institucijų), aktualia (susijusia su pareiškėjo mokymosi (studijų) laikotarpiu), tikslia (reguliariai atnaujinama) bei nešališka (nesuinteresuotų institucijų teikiama) informacija.

27. Akademinį pripažinimą vykdanti institucija, norėdama gauti informaciją, susijusią su konkretaus asmens studijomis, turėtų gauti to asmens rašytinį sutikimą atitinkama užsienio kalba. Toks sutikimas yra reikalaujamas kreipiantis į mokyklas ar kitas kompetentingas institucijas.

28. Centras, atliekantis ne tik akademinį pripažinimą vykdančios institucijos, bet ir Lietuvos ENIC/NARIC tinklų nario funkcijas, surinktą ir susistemintą kvalifikacijų pripažinimui aktualią informaciją teikia kitoms akademinį pripažinimą vykdančioms institucijoms.

IV. VERTINIMO ETAPAI

29. Kvalifikacijos vertinimą sudaro šie etapai:

29.1. kvalifikacijos vertės nustatymas jos kilmės šalyje;

29.2. kvalifikacijos lygmens nustatymas jos kilmės šalyje;

29.3. kvalifikacijos palyginimas su Lietuvos Respublikoje teikiama panašiausia kvalifikacija, t. y. kvalifikacijos turinio, paskirties, apimties, mokymosi (studijų) kokybės, studijų rezultatų reikalavimų palyginimas su atitinkamais reikalavimais, nustatytais Lietuvos Respublikoje;

29.4. nustatymas, ar rasti skirtumai tarp kvalifikacijos ir Lietuvos Respublikoje teikiamos kvalifikacijos yra esminiai, atsižvelgus į vertinimo tikslą.

30. Atliekant individualios užsienio kvalifikacijos vertinimą, priklausomai nuo informacijos šaltiniuose teikiamų duomenų ar kitų aplinkybių, etapai gali persikloti arba pakisti jų seka.

31. Centras teikia aukštosioms mokykloms turimą informaciją, metodinę pagalbą bei rekomendacijas dėl visų vertinimo etapų.

I. KVALIFIKACIJOS VERTĖS NUSTATYMAS

32. Šis etapas skirtas nustatyti, ar kvalifikacija yra pripažinta jos kilmės šalyje, t. y.:

32.1. ar suteikta kvalifikacija priklauso tos šalies formaliojo švietimo sistemai;

32.2. ar kvalifikacijos suteikėjas yra įgaliotas teikti tokias kvalifikacijas;

32.3. ar išduotas nustatyta tvarka patvirtinto pavyzdžio dokumentas (jei toks numatytas).

33. Tais atvejais, kai kvalifikacija neatitinka Metodikos 32 punkto nuostatų, vadovaujantis Aprašo 33 punktu, tolesnis kvalifikacijos vertinimas neatliekamas ir apie tai raštu pranešama pareiškėjui.

II. KVALIFIKACIJOS LYGMENS NUSTATYMAS

34. Šis etapas skirtas nustatyti:

34.1. ar kvalifikacija yra susijusi su aukštuoju mokslu;

34.2. su kuria panašiausia kvalifikacija ar kvalifikacijomis susijusia (-iomis) su aukštuoju mokslu vertinimo metu teikiama Lietuvoje užsienio kvalifikacija turėtų būti lyginama.

35. Nustatinėjant kvalifikacijos lygmenį, reikėtų atsižvelgti į švietimo sektorių, kuriam kvalifikacija priklauso bei kvalifikacijos ryšį su kitomis tame švietimo sektoriuje teikiamomis kvalifikacijomis (pvz., stojimo reikalavimai bei tolesnės teisės).

36. Tais atvejais, kai kvalifikacija neatitinka Metodikos 34.1 punkto nuostatų, vadovaujantis Aprašo 33 punktu, tolesnis kvalifikacijos vertinimas neatliekamas ir apie tai raštu pranešama pareiškėjui.

37. Tais atvejais, kai, atlikus Metodikos 34.2 papunktyje numatytą veiksmą, nustatoma, kad Lietuvoje nėra teikiama panaši kvalifikacija (pavyzdžiui, trumpojo ciklo kvalifikacijos įprastai siejamos su Europos kvalifikacijų sąrangos 5 lygmeniu), tolesnis kvalifikacijos vertinimas neatliekamas ir apie tai pareiškėjas informuojamas raštu. Šiame punkte minimais atvejais, pareiškėjui paprašius, Centras gali išduoti informacinį raštą apie užsienio kvalifikacijos vertę, lygmenį, teikiamas teises kvalifikacijos kilmės šalyje bei tolesnes galimybes Lietuvoje. Pareiškėjas apie tokią galimybę turėtų būti informuojamas akademinį pripažinimą vykdančios institucijos.

III. KVALIFIKACIJOS PALYGINIMAS

38. Šio etapo metu kvalifikacija lyginama su Lietuvos Respublikoje teikiama panašiausia kvalifikacija (-omis), nustatyta (-omis) Metodikos 34.2 punkte numatyto vertinimo etapo metu, pagal šiuos kriterijus:

38.1. turinio, kuris apima reikalavimus baigtos programos struktūrai ir turiniui;

38.2. paskirties, kuris apima baigtos studijų programos tikslą ir tolesnes kvalifikacijos teikiamas profesines ir (ar) akademines teises;

38.3. apimties (trukmės), kuris apima formalią bei faktinę mokymosi apimtį ir trukmę;

38.4. mokymosi (studijų) kokybės, kuris apima ir studijų organizavimą bei įgyvendinimą;

38.5. mokymosi (studijų) rezultatų, kuris apima kvalifikacijos turėtojo numatytas įgyti žinias, supratimą bei gebėjimus (jei studijų rezultatai buvo apibrėžti).

39. Bendrųjų reikalavimų lyginimas pagal Metodikos 38 punkte išvardytus kriterijus apima bendrus reikalavimus lygmeniui (arba pakopai), kvalifikacijai, jos profiliui ar studijų sričiai ir krypčiai.

40. Specialiųjų reikalavimų lyginimas pagal Metodikos 38 punkte išvardytus kriterijus

atliekamas įgaliotosiose aukštosiose mokyklose, apima specialiuosius reikalavimus stojimui į konkrečią studijų programą ar jų baigimui.

41. Visais atvejais lyginant kvalifikaciją turėtų būti atsižvelgiama ir į numatytuosius, ir į faktiškai įvykdytus reikalavimus, nes numatytieji reikalavimai gali skirtis nuo faktiškai įvykdytų.

IV. ESMINIŲ SKIRTUMŲ NUSTATYMAS

42. Metodikos 29.4 punkte numatyto etapo metu rasti skirtumai analizuojami, siekiant nustatyti, ar jie yra esminiai.

43. Esminis skirtumas dėl turinio gali būti nustatytas tuomet, kai baigtoje programoje nebuvo vieno ar kelių pagrindinių programos struktūros elementų (baigiamojo darbo, praktikos, esminių tikslinių turinio dalių ir pan.), kurie yra numatyti atitinkamose Lietuvos Respublikos programose ir kurie yra būtini tolesnėms studijoms ar profesinei veiklai. Pavyzdžiui, tuo atveju, jei baigtoje magistro programoje nebuvo numatytas baigiamojo darbo rašymas, įprastai tai netrukdytų diplomo turėtojui užsiimti profesine veikla, bet gali būti laikoma esminiu skirtumu jam siekiant studijuoti doktorantūros programoje, į kurią stojant reikalingos tiriamosios veiklos kompetencijos.

44. Esminis skirtumas dėl paskirties gali būti nustatytas tais atvejais, kai baigta studijų programa nebuvo skirta parengti asmenį jo siekiamai veiklai. Pavyzdžiui, baigta pirmos pakopos bakalauro programa, kuri rengia profesinei veiklai, bet ne tolesnėms studijoms, o asmuo siekia studijuoti magistrantūroje arba baigta vidurinio ugdymo programa, skirta parengti studijoms pagal humanitarinės srities studijų programas, o asmuo siekia studijuoti pagal technologijų srities studijų programą.

45. Esminis skirtumas dėl apimties (trukmės) gali būti nustatytas tuomet, kai užsienio kvalifikacijai įgyti skirtos studijų programos trukmė arba jos apimties išraiška mokymosi (studijų) metais daugiau nei vieneriais metais skiriasi nuo apimties (trukmės) reikalavimų Lietuvoje ir, kai skiriasi nuo Bergeno deklaracijoje Europos aukštojo mokslo erdvės pakopoms numatytos apimties, t. y. mažesnė nei 180 kreditų pirmosios pakopos kvalifikacijoms ir mažesnė nei 60 kreditų antrosios pakopos kvalifikacijoms.

46. Esminis skirtumas dėl studijų kokybės gali būti nustatomas tais atvejais, kai:

46.1. baigta mokymosi (studijų) programa buvo vykdoma (įgyvendinama) neteisėtai ir (ar) buvo neakredituota (jei tai buvo nustatyta);

46.2. nustatytos studijų organizavimo bei vykdymo faktinės aplinkybės skiriasi nuo numatytųjų formaliųjų, kurių pagrindu buvo suteiktas institucijos pripažinimas, ar programos akreditavimas, ar buvo numatyti mokymosi (studijų) rezultatai. Pavyzdžiui, faktiškai studijos vyko ne pripažintoje aukštojoje mokykloje, o jos atstovybėje ar kitoje institucijoje, kuri neturėjo teisės vykdyti tokios veiklos arba nepripažintoje švietimo įstaigoje baigtas mokymasis be patikros buvo įskaitytas kaip studijų programos dalis;

46.3. studijų organizavimo bei vykdymo aplinkybės negalėjo įgalinti pasiekti numatytų programos tikslų ir (ar) mokymosi (studijų) rezultatų. Pavyzdžiui, programa buvo siūloma nuotoliniu būdu, be jokio kontaktinio darbo auditorijose ar laboratorijose, kai jis būtinas numatytiems studijų rezultatams pasiekti (pvz., suteiktas slaugos bakalauras), ir pan.

47. Esminis skirtumas dėl mokymosi (studijų) rezultatų gali būti nustatytas tuomet, kai numatyti baigtos mokymosi ar studijų programos rezultatai iš esmės skiriasi nuo atitinkamoms programoms Lietuvoje numatytų mokymosi (studijų) rezultatų. Informacija apie numatytus mokymosi (studijų) rezultatus gali būti teikiama baigtos programos aprašymuose. Pažymėtina, kad ir švietimo lygmenų ar studijų pakopų bei sričių ir (ar) krypčių aprašai dažnai teikia informaciją apie mokymosi (studijų) rezultatus. Atkreiptinas dėmesys, kad mokymosi (studijų) rezultatų formulavimas yra pakankamai naujas reiškinys, todėl esminiai skirtumai šiais atvejais galėtų būti nustatinėjami tik įsitikinus, kad nustatytas esminis skirtumas nėra netinkamo mokymosi (studijų) rezultato formulavimo pasekmė.

48. Esminiai skirtumai nustatinėjami kiekvienai užsienio kvalifikacijai individualiai, atsižvelgiant į kvalifikacijos turėtojo tikslą, remiantis turima informacija ir ankstesne akademinio pripažinimo praktika. Pagal Metodikos 37 punkte numatytus kriterijus šiame Metodikos skyriuje minimi esminiai skirtumai gali būti nustatyti ir kitais, čia nenurodytais kvalifikacijų vertinimo praktikos atvejais.

49. Nustatinėjant esminius skirtumus, gali būti pasitelkiami ekspertai ar atliekamas žinių ir gebėjimų patikrinimas atitinkamai remiantis Aprašo 13, 14 ir (ar) 25 punktais.

V. SPRENDIMO DĖL AKADEMINIO PRIPAŽINIMO PRIĖMIMAS

50. Atlikus vertinimą, priimamas vienas iš Aprašo 30 punkte minimų sprendimų dėl akademinio pripažinimo.

51. Vadovaujantis Aprašo 6 punktu, kvalifikacija pripažįstama lygiaverte, jeigu negalima nurodyti esminių skirtumų tarp tos šalies, kurioje įgyta užsienio kvalifikacija, ir Lietuvos Respublikos bendrųjų reikalavimų.

52. Tais atvejais, kai dėl nustatytų esminių skirtumų negalima suteikti pripažinimo, numatyto Aprašo 30.1 punkte, turėtų būti apsvarstoma galimybė pripažinti, suteikiant kvalifikacijos turėtojui tik tam tikras teises (numatyta Aprašo 30.2 punkte) ar pripažinti su papildomų reikalavimų įvykdymu (numatytas Aprašo 30.3). Tik tais atvejais, kai negalimas nė vienas iš pripažinimo tipų, priimamas Aprašo 30.4 numatytas sprendimas.

53. Vadovaujantis Aprašo 35 punktu, sprendimas dėl akademinio pripažinimo įforminamas institucijos nustatyta tvarka.

54. Sprendime dėl akademinio pripažinimo turėtų būti nurodytas pripažinimo tikslas.

55. Sprendimai dėl akademinio pripažinimo grindžiami informacija, kurią vertinimą ir pripažinimą vykdančios institucijos turi vertinimo metu.

VI. AKADEMINĮ PRIPAŽINIMĄ ATLIEKANČIŲ INSTITUCIJŲ BENDRADARBIAVIMAS

56. Siekiant užtikrinti kvalifikacijų akademinio pripažinimo procesų skaidrumą ir aiškumą bei priimamų sprendimų kokybę, kvalifikacijų akademinį pripažinimą vykdančių institucijų bendradarbiavimą bei ugdyti institucijų kompetencijas kvalifikacijų akademinio pripažinimo srityje:

56.1. Centras, teikdamas metodinę pagalbą ir atlikdamas įgaliotųjų aukštųjų mokyklų priimtų sprendimų dėl kvalifikacijų akademinio pripažinimo stebėseną (kaip numatyta Aprašo 16 punkte):

56.1.1. teikia rekomendacijas dėl kvalifikacijų pripažinimo sprendimų. Šios rekomendacijos gali būti dviejų tipų: bendros kvalifikacijų vertinimo rekomendacijos, numatytos Aprašo 15 punkte, teikiamos Centro interneto svetainėje bei rekomendacijos dėl konkrečių kvalifikacijų vertinimo, numatytos Aprašo 17 punkte, dėl kurių aukštosios mokyklos kreipiasi tiesiogiai į Centrą, pateikdamos išsilavinimo dokumentų kopijas ir nurodydamos akademinio pripažinimo tikslą;

56.1.2. skleidžia tarptautinę gerąją kvalifikacijų akademinio pripažinimo praktiką, informuodamas apie naujausias tendencijas akademinio pripažinimo srityje, kvalifikacijų vertintojams sukurtus įrankius ar priimtus tarptautinius dokumentus;

56.1.3. konsultuoja aukštąsias mokyklas dėl pripažinimo procedūros diegimo ir tobulinimo bei vertinimo kriterijų taikymo;

56.1.4. atsako į aukštųjų mokyklų paklausimus apie užsienio šalių švietimo sistemas, dalindamasis turima informacija;

56.1.5. esant poreikiui, organizuoja aukštųjų mokyklų darbuotojų mokymus kvalifikacijų vertinimui aktualiais klausimais;

56.1.6. kaupia informaciją, susijusią su įgaliotųjų aukštųjų mokyklų priimtais

sprendimais dėl užsienio kvalifikacijų pripažinimo;

56.1.7. nagrinėja apeliacijas dėl aukštųjų mokyklų priimtų sprendimų dėl kvalifikacijų akademinio pripažinimo;

56.1.8. atlieka aukštųjų mokyklų teikiamos informacijos, susijusios su kvalifikacijų akademiniu pripažinimu, bendrą analizę, remiantis kuria aukštosioms mokykloms Centras teikia rekomendacijas dėl kvalifikacijų akademinio pripažinimo tobulinimo, o Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijai – apibendrintą informaciją apie įgaliotųjų aukštųjų mokyklų vykdomą kvalifikacijų akademinį pripažinimą.

56.2. Įgaliotosios aukštosios mokyklos:

56.2.1. priimdamos sprendimus dėl kvalifikacijų akademinio pripažinimo, atsižvelgia į Metodikos 56.1.1 punkte minimas Centro rekomendacijas. Tais atvejais, kai Aprašo 15 punkte nurodytos bendros kvalifikacijų vertinimo rekomendacijos neskelbiamos, aukštoji mokykla, vadovaudamasi Aprašo 24 punktu, kreipiasi į Centrą dėl Aprašo 17 punkte nurodytų konkrečių kvalifikacijų vertinimo rekomendacijų gavimo;

56.2.2. Centro nurodytais terminais ir pagal nurodytus kriterijus teikia Centrui informaciją apie priimtus kvalifikacijų akademinio pripažinimo sprendimus (kaip numatyta Aprašo 18 ir 28 punktuose) bei, Centrui paprašius, pateikia dokumentus, kurių pagrindu buvo priimtas pripažinimo sprendimas.

57. Centras į aukštųjų mokyklų paklausimus atsako per 5 darbo dienas nuo jų gavimo datos, o jei neturi informacijos, praneša, kad ji renkama.

_____